

En daartoe veel vee

Colofon

Titel: En daartoe veel vee - Ernst en luim uit de kerk

Auteur: Koos de Gier

Illustraties: Rik Kamps

Vormgeving: Arjen Bakker - De Pinne

ISBN: 9789 4036 22 880

© 2021 Koos de Gier en Rik Kamps, alle rechten voorbehouden

Bestel uw eigen exemplaar via www.pinne.nl

En daartoe veel vee

Ernst en luim uit de kerk,
bijeengeprokkeld door Koos de Gier
en van illustraties voorzien door Rik Kamps

Voorjaar 2021

Deel I - Inleiding

Honderden vrouwen uit alle streken van ons mooie Friesland waren erbij! Ze bezochten een avond waarop een dominee uit Dokkum kwam vertellen over humor. En dan niet zomaar in het algemeen, maar vanuit zijn corebusiness: de bijbel en de kerk.

Of ze erg genoten hebben is de vraag die een (vals) bescheiden predikant zich zou kunnen stellen. Maar hoe dit ook wezen mag: er vond kennelijk bestuiving plaats, want ieder winterseizoen kwamen de mails binnen: *'Kunt u ook bij ons een avond komen? We zijn bezig met de invulling van ons programma en we zouden u graag een plek geven op [volgt de datum]'*

Nu ik door de coronaperikelen aan huis gebonden ben, de uitnodigingen voor een optreden uitblijven en kerkraden me laten weten dat de afspraak voor het voorgaan in een kerkdienst geschrapt kan worden, dacht ik: waarom zou ik niet proberen om een boekje te maken met het materiaal dat ik in de loop van de tijd verzameld heb over het bovengenoemde onderwerp?

Het resultaat hebt u nu onder ogen. Lezers van ons eerste boekje *Dat voelt u wel, dominee* zullen zeker het een en ander herkennen, maar er is ook veel nieuws te vinden.

Ik hoop van harte dat u aan dit schrijfsel enige stichting zult kunnen ontlenen, dat een glimlach van tijd tot tijd uw gelaat zal sieren en dat u dit alles niet na de tweede bladzij al afserveert.

De in uw ogen wellicht merkwaardige titel zal u duidelijk worden als u door blijft lezen.

Koos de Gier

Uitgediende dominee uit de stad van Bonifatius.

Met heel veel dank aan Rik Kamps, mijn creatieve schoonzoon, die mijn boekje zo prachtig illustreerde.

Portret van een dominee

Van 1971 tot 1976 was ik predikant op het Gouden Boltje. Voor kenners is dat de naam van het prachtige eiland Texel. We woonden in Oosterend en tot onze kerkelijke gemeente hoorde ook Oudeschild, waar de kotters van de vissers hun thuishaven hebben.

Ik bezocht daar een gemeentelid die tot de oudsten van mijn parochie behoorde. Hij vertelde over zijn jeugd in Zeeland. Vlakbij de school, waar hij als kind naartoe ging, stond de pastorie van het dorp. Een enorm huis met een flinke stoep en aan weerskanten daarvan hoge ramen. Zo af en toe, meestal in de middag, ging de deur van het grote huis open en daalde

dominee af. Hij was in het zwart gekleed en droeg een hoge hoed. ‘Wij holden dan naar het hek’, zo vertelde mijn gesprekspartner, ‘namen onze petjes af en volgden hem tot hij uit het zicht was verdwenen.’

Kom daar nu nog eens om! Wat is er veel veranderd in de kerk en de wereld. Toch was dat statige in het begin van mijn loopbaan niet helemaal voorbij. Toen ik in Nijkerkerveen kennis wilde maken met de collega, die tot de rechterflank van de Hervormde Kerk behoorde, ontving hij mij in zijn grote pastorie. Hij was kennelijk van plan ‘mijn nieren te proeven’, te ontdekken wat voor vlees er in de kuip van Het Veer terecht gekomen was. ‘Weet u ook, mijnheer De Gier, waaraan je een dominee kunt herkennen?’ - ‘Zegt u het maar, collega!’ - ‘Een dominee herken je aan zijn gelaat, aan zijn gewaad en zijn praat.’

Ik kreeg sterk de indruk dat ik in zijn ogen niet aan deze criteria voldeed. Een bezoeker van mijn avonden over humor merkte terecht op, dat deze dominee voorbij gegaan was aan een vierde criterium, dat prachtig zou passen bij zijn drietal: de daad.

Al is er dan veel veranderd in de loop van de jaren, toch blijft er kennelijk nog altijd iets van dat oude aan de dominee kleven. Mijn schoonzoon, die het beroep van rijinstructeur uitoefent, vertelde eens aan een leerlinge dat hij uit eten zou gaan met zijn schoonouders. Hij vermeldde daarbij dat zijn schoonvader dominee was. Haar reactie: ‘Is hij erg streng?’

Ik heb ondertussen in zes gemeenten gewerkt. Ik ben van ‘dominee De Gier’, ‘Koos de Gier’ geworden. Dat is geleidelijk gegaan. Het begon al op Texel waar de gemeenteleden het hadden over ‘Truus en Dominee’. Voor mensen die via dit boekje kennis met ons maken: ‘Truus’ is Truus te Winkel, die tot mijn vreugde al bijna vijftig jaar het leven met mij wil delen.